

1208**USTAWA**

z dnia 27 lipca 2002 r.

o zmianie ustawy — Prawo bankowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070 i Nr 141, poz. 1178) w art. 127:

1) w ust. 2 w pkt 2 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) w banku państwowym inne pozycje określone przez Komisję Nadzoru Bankowego,”;

2) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) określi w drodze uchwały inne pozycje, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c), ich wysokość i warunki ich zaliczenia do funduszy podstawowych banku państwowego,”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1209**USTAWA**

z dnia 27 lipca 2002 r.

o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów udzielanych lekarzom, lekarzom stomatologom, pielęgniarkom, położnym i technikom medycznym oraz o umarzaniu tych kredytów.

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów udzielanych lekarzom, lekarzom stomatologom, pielęgniarkom, położnym i technikom medycznym oraz o umarzaniu tych kredytów (Dz. U. Nr 128, poz. 1406) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o dopłatach do oprocentowania kredytów udzielanych lekarzom, lekarzom stomatologom, pielęgniarkom, położnym oraz o umarzaniu tych kredytów”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Dopłaty stosuje się do oprocentowania kredytów udzielanych przez banki, o których mowa w art. 3 ust. 2, lekarzom, lekarzom stomatologom, pielęgniarkom, położnym, zwanym dalej «kredytobiorcami», którzy nie nabyli uprawnień do świadczeń emerytalnych w dniu zawarcia umowy kredytowej oraz nie korzystają z uprawnień do świadczeń rentowych, jeżeli:

1) rozwiązano z nimi umowę o pracę w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej z przyczyn dotyczących pracodawcy oraz podjęli działalność, o której mowa w art. 1, po dniu 1 stycznia 2000 r., albo

2) byli zatrudnieni w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej w dniu 1 stycznia 2002 r. i złożyli pisemne oświadczenie

o gotowości rozwiązania umowy o pracę oraz podjęcia działalności, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 1 pkt 2.”;

3) w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Oprocentowanie kredytu udzielonego kredytobiorcom przez banki, o których mowa w ust. 2, nie może przekraczać 3 punktów procentowych ponad wysokość stopy redyskontowej weksli przyjmowanych do redyskonta przez Narodowy Bank Polski.”;

4) w art. 4 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kredytobiorca, prowadzący indywidualną praktykę lekarską, indywidualną specjalistyczną praktykę lekarską, przez okres nie krótszy niż 3 lata zatrudniać będzie, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, co najmniej jednego pracownika,”

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kredytobiorca, prowadzący indywidualną praktykę pielęgniarek, indywidualną praktykę położnych, indywidualną specjalistyczną praktykę pielęgniarek, indywidualną specjalistyczną praktykę położnych, przez okres nie krótszy niż 3 lata zatrudniać będzie pracownika, którego czas pracy w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, stanowi równoważnik 0,5,”;

5) w art. 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje w danym roku budżetowym środki na realizację dopłat do oprocentowania kredytów oraz umorzeń, na zasadach określonych w umowie zawartej z Bankiem Gospodarstwa Krajowego, na wyodrębniony rachunek w tym banku.

2. Umowa określa w szczególności:

- 1) limit środków przeznaczonych na dopłaty i umorzenia,
- 2) zasady, tryb i terminy przekazywania ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informacji o wysokości kwot planowanych umorzeń i zawartych umowach,
- 3) czynności bankowe dokonywane w związku z wykonywaniem niniejszej ustawy oraz przysługujące z tego tytułu wynagrodzenie banku,
- 4) szczegółowy tryb przekazywania i rozliczania środków na dopłaty i umorzenia oraz tryb

zwrotu do budżetu państwa środków pochodzących z dopłat przez banki, które podpisały z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę, na podstawie art. 3 ust. 2.”;

6) w art. 7:

- a) w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „i technika medycznego”,
- b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „lub technikami medycznymi”;

7) w art. 8:

- a) w ust. 2 po wyrazie „kredytu” dodaje się wyrazy „powiększonej o 50% tych odsetek”,
- b) skreśla się ust. 4.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1210

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Europejskim Biurem Policji o współpracy w zwalczaniu przestępczości,

sporządzona w Warszawie dnia 3 października 2001 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 3 października 2001 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Europejskim Biurem Policji o współpracy w zwalczaniu przestępczości, w następującym brzmieniu:

UMOWA

Artykuł 1

między Rzeczpospolitą Polską a Europejskim Biurem Policji o współpracy w zwalczaniu przestępczości

Definicje

Rzeczpospolita Polska oraz Europejskie Biuro Policji Europol, zwane dalej „Europolem”;

mając na uwadze wspólne zainteresowanie w zakresie zacieśnienia współpracy;

mając na uwadze, że Rada Unii Europejskiej upoważniła Europol w dniu 27 marca 2000 r. do rozpoczęcia negocjacji umowy o współpracy z Rzeczpospolitą Polską (OJ 2000/C106/01) oraz fakt, że Rada Unii Europejskiej w dniu 15 marca 2001 r. zajęła stanowisko mówiące, iż nie istnieją przeszkody w zakresie włączenia do umowy zapisów dotyczących przekazywania danych osobowych przez Europol do Rzeczypospolitej Polskiej;

uzgodniły, co następuje:

W rozumieniu niniejszej umowy:

- (a) termin „Konwencja” oznacza Akt Rady z dnia 26 lipca 1995 r. wprowadzający Konwencję na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o utworzeniu Europejskiego Biura Policji, zwaną dalej „Konwencją o Europolu” (OJ 1995/C316/01);
- (b) termin „dane osobowe” oznacza wszelkie informacje odnoszące się do osoby fizycznej o ustalonej tożsamości lub osoby fizycznej, której tożsamość można ustalić: termin „osoba fizyczna, której tożsamość można ustalić” oznacza osobę, której tożsamość można stwierdzić, bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności poprzez numer identyfikacyjny, albo poprzez jeden lub większą liczbę czynników związanych z jej tożsamością fizyczną, psychologiczną, umysłową, ekonomiczną, kulturową lub społeczną;